

13. KARABURUN BİLİM KONGRESİ SOSYAL PROGRAMI

Disiplinlerarası Karma Sergi “1 Şey Yapmalı”

Katılımcılar: Serap Yerli, Kazım Kızıl, Ateş Alpar, Suzan Orhan, Onur Yıldırım, Müge Atala, Muhammet Ateş, Diyar Saraçoğlu, Sinan Kılıç

1 ŞEY YAPMALI

Moğollar grubunun söylediği ve sözleri Turgut Berkes’e ait olan şarkının çektiği Türkiye fotoğrafı, neden ısrarla iyileşmez? Hatta daha da kötüleşir? Fotoğrafın iyileştirilerek değişmesi için bir şeyler yapmak, köklü bir değişimi düşünmek gerekirken, fotoğraf içinde pikselleşerek kaybolmak normal midir? Belki de piksellerin içinde kaybolmamak için fotoğrafa biraz daha uzak mesafeden bakmak gerekmektedir.

1996 yılında, gazete satarken vurulan 16 yaşındaki İrfan Ağırbaş için yazılan dördüklük “Yolun ortasında / Henüz onaltısında / Vuruyorlar oysa / Bişey yapmalı”, Berkin’i ve Ceylan’ı düşündüğümüzde ondört, oniki şeklinde negatif yönde değişmiştir. “Sanki onlar hancı / Halkına yabancı / Biz ise kiracıyız da / Evden atmalı” dördüklüğü, günlerce evlerinin bodrum katında açlığa mahkûm edilen Cizreliler ve ülkedeki milyonlarca sığınmacı düşünüldüğünde, “kiracı bile değiliz” yersiz yurtsuzuz dedirterek negatif değişmiştir. “Birisi oy peşinde / Öteki rant peşinde / Kıyamet değilse bile / Bişey kopmalı” bölümünde değişen bir şey -neden- yok! Teraziler hala hileli; han hamam arazi Suudiler’de; konuşan, konuşmayan, imza atan, resim yapan Zehra Doğan, çocuklar ölmesin diyen, barış isteyen herkes ama herkes içeri tıklmaktadır... Failler artık meçhul değil, teşhir ede ede; öldürün emrini ben verdim diye diye; çöple beslenenlerden bile oy ala ala; hiçbir zil derin uykuları bölememektedir. Yol ortasında ekmek almaya giderken vurulan Berkin’in sesi “vurmayın öldüm” diyen Ali’nin sesine karışmakta, oniki yaş, ondört yaş, ondokuz yaş ölüm listeleri tutulmaktadır.

Fotoğraftaki pikseller ölü çocuk bedenlerinden oluşmaktadır adeta. Bozulmasın diye cezaesi annesi tarafından buzdolabında bekletilen çocuk bedenleri, Soma’da göçük altında kalan madenci bedenlerine karışmaktadır. Aladağ’da yurttan yanan çocukların bedenleri Hiroşima’da atom bombasında yanan çocukların çığlıklarını bugüne taşımaktadır.

Peki, bu yangınların olmaması için **ne yapmalı?**

Mutlaka **“1 Şey Yapmalı!”**

Herkes 1 Şey Yapmalı ve Çocukların ve Kendi Hayatını Geri Almalıdır!

“1 Şey Yapmalı” adlı disiplinler arası karma sergi ise, sanatsal ifade araçlarıyla ne yapılabilirin, ne açığa çıkarılabilirin görsel olarak araştırılmasıdır. Sanatın etkisi, işlevi, derdi, tasası sanatçının niyetinde saklıdır elbette ama sanatçının niyetini açık ettiği en etkili sözü de gözüdür!

Yer: Karaburun Belediye Salonu

Tarih: 5-9 Eylül 2018

Müzik Eşliğinde Sanat Konuşmaları

Metalaşma Süreci Sanatı Bitirdi mi? Sanatın Ne Yapmalıya Dair Sözü Var.

Sunuş: Fuat Ercan

Müzik: Barış Yıldırım, Serdar Türkmen

“Kapitalist işleyişin temel işleyişi olan metalaşmanın yarattığı ortamın sanatsal üretim ortamını içerdiği ve A.Negri’nin işaret ettiği gibi sanatsal üretimin “kapitalist üretim tarzını maymun misali takdir” ettiği yönündeki düşünce hemen hemen birçok düşünce ortamında kabul görüyor. Burada bir acemi heyecanı ile sanatçının işçileştiğini, sanat ürününün metalaştığını düşünenlere G. Flaubert’in şu ifadesini hatırlatmak istiyoruz; “Bizler gösteriş işçileriyiz. Aslında bizi satın alabilecek kadar zengin bir kimse yoktur yeryüzünde... Sanatı, sanatın kendisi için sevmek gerekiyor; yoksa en sıradan bir uğraş bile daha iyidir.” Sanatı var eden koşul, onu ortadan kaldıran koşullara karşı etkinliği ile başlar, bu anlamda egemen her oluşa karşı sanatın kendine özgü kıpırtılı bir yaşamı olduğunu düşünüyoruz. Daha da ileri giderek “politik eylemlerde bulunmanın gittikçe daha da zorlaştığı bir dünyada sanat, zorluklara doğrudan ve kendiliğinden verebilecek bir sol muhalefetin temellerini oluşturabilecek son sığınak ve merci olabileceğini (Watson) tartışmaya açacağız. Sadece bir tartışma açmak istemiyoruz, canlı müzik örnekleri, film ve diğer görsellerle desteklenen bir kolektif heyecan ortamı yaratmayı amaçlıyoruz.” Fuat Ercan

Yer: Bodrum Cafe

Tarih: 5 Eylül 2018 Çarşamba

Saat: 20.00

Kısa Film Gösterimi “Rey (Vote)”

DeneySEL Kısa Film, Renkli, Türkçe ve İngilizce Altyazılı

Yapım Yılı: 2018 Süre: 5’29’’

Yönetmen: Ateş Alpar, Yönetmen Asistanı: Murti Kurban, Kurgu: Ateş Alpar, Murti Kurban, Görüntü Yönetmeni: Ateş Alpar, Danışman: Burhan İlkılıç, Müzik: Sam KDC – FearDoom, Çeviri: Emrah Günok, Afiş Tasarımı: Berivan Kefeli

GÖRÜNTÜ

24 Haziran Seçimlerinde seçime giren partilere Hazine bütçesinden 547 Milyon lira yardım yapıldı. Baskın Seçim kararı 24 Haziran’a 66 gün kala alındı ve Ülke tarihinin en hızlı seçim kararı oldu. Doğayı ve Çevreyi dikkate almadan yürütülen seçim çalışmaları büyük bir çevre ve görüntü kirliliğine neden oldu. Ohal kararnameleleri altında yapılan 24 Haziran seçimlerinde “eşitlik ve adalet” ilkesinden uzak bir seçim gerçekleştirildi. Seçim Hala Devam Ediyor. Dikkatli Bakmak Yeterli...

SES KAYNAĞI:

20 Temmuz 2015'te Suruç'ta 33 kişinin öldüğü, 100'den fazla kişinin yaralandığı. 10 Ekim 2015'te Ankara'da 109 kişinin öldüğü, 1000'e yakın insanın yaralandığı Ses kaydı.

Yer: Karaburun Kent Konseyi Gençlik Merkezi (B SALONU)

Tarih: 6 Eylül 2018 Perşembe

Saat: 16.30 (*Kültür ve Sanatın Kadim Sorusu: “Nasıl Yapmalı?”* oturumunun başlangıcında gösterilecektir.)

Karaburun Gündelik Yaşam, Bilim ve Kültür Derneği Tanıtım ve Bilgilendirme Etkinliği

Etkinlikte, Karaburun Gündelik Yaşam, Bilim ve Kültür Derneği üyeleri, derneğin kurulduğu günden beri Karaburun yarımadasında, RES'lere (Rüzgar Elektrik Santralleri) ve balık çiftliklerine karşı yürüttükleri mücadele ile sözlü tarih araştırmalarını sinevizyon gösterimi eşliğinde anlatacak. Karaburun'un yakın tarihinden kısa bilgiler aktarıldıktan sonra Praksis grubu bir müzik dinletisi gerçekleştirecektir.

Yer: Nergis Çay Bahçesi

Tarih: 6 Eylül 2018 Perşembe

Saat: 21.00

Sanat Konuşması: Onları Resmettim ve Kendimi; Sanat, Ne İçin, Nedir Ederi?

Müge Atala

“Sunumumda son iki üç senedir yaptığım bir dizi yağlıboya resmi çözümleyeceğim.

Resimlerini -oturduğu site içerisinde beş kişilik bir karma sergi dışında- daha önce hiçbir yerde sergilememiş, hemen hiçbirine görülür şekilde imzasını da atmamış bir “ressam” olarak, öncelikle yaptığım sanatı, sanatın varsa eğer anlamını, ne ölçüde iyi veya kötü bir sanat olduğunu tartışmaya açmayı amaçlıyorum.

Kongre için (bunlarla sınırlamayacak olsam da) özellikle Türkiye siyasetinden ve çevresinden kişileri de tasvir ettiğim resimlerin tartışılmasının ilginç, yararlı sonuçları olacağı fikrindeyim. 2013'te Gezi oldu, sonraki iki üç yıl boyunca patlamalar, katliamlar birbirini izledi. Son bir iki yıldır ufukta asılı kalmış kutup güneşi gibi, tekinsiz bir durgunluk, sıkıcılık hakim Türkiye'ye. Bir koca devrimsi gelmiş geçmiş, günlük “acaba piyango bana çıkacak da ölecek miyim” paranoyası da dinmiş, sepete bir de darbe girişimi eklenmiş, evet/hayır karşıtlığına indirgenip gündelik hayata devam etmişiz, ediyoruz. Önce bir koca umut, sonrasında derin acılar, can derdi... derken bu günlerde kinik bir inançsızlık içindeyiz. Olumlu olumsuz her türlü heyecan sönmüş sanki en azından geniş kitleler için.

Resimlerin çoğu bu son bir iki yıllık durgunluk döneminde yapıldı. Halk için sanat gayesi gütmemiş olmakla birlikte, ressamda, kendininki de dahil milyonlarca yaşamı etkilemiş, hafızalarında yerlerini ayırmış kişileri tasvir etme ihtiyacı doğdu.

Resimleri tartışma zeminlerinden bir tanesi haliyle içerik olacak. Tanınmış siyasi kişiliklere ek olarak ressamın etkilenmiş olduğu bazı sanat eserlerini de entegre ettiği resimler, bulunduğumuz dönemde bize ne tür bir içerik sağlar? Bu içeriğin siyasal, sosyoekonomik, sanatsal, kültürel bilgi ve bilincimize katkıları olabilir mi, olabilirse neler olur? İçerik siyasi ve/veya sanatsal anlamda bir antitez, hatta sentez yaratabilecek öğeler içeriyor mu, yoksa ressamın keyfi obje seçimine, daha da beteri sanattan önce “ben, sanatçı” kültüne kurban gitmeye mi aday?

Haliyle içerikle ilintili olarak biçim de önemli bir tartışma zemini: Bol bol fotoğraftan ve aynadan yararlanılarak tuval bezi üzerine iki boyutlu yağlıboya yapılmış kimi gerçekçi, kimi konstrüktivist, kimi reproduksiyon resmin, ressamın -kıyısından köşesinden becerebildiyse eğer- içinde bulunduğu konjonktürü problematize edici tavrını aktarabilme potansiyeli nedir? Ressam bu potansiyeli kullanabilmiş mi, ne ölçüde kullanabilmiş? İçeriği tasvir etmede bu formatın kullanılması ne denli anlamlı, ne denli makul?

Bir başka tartışma zeminini “Ne için sanat?” sorusu teşkil ediyor. En yalın haliyle sorulacak olursa tüm bu resimler ne için? Bana inanacak olursanız ressam bu resimlerin fikir aşamasında çok büyük bir heyecan duydu; acaba bu kişisel heyecan resimlere yansımış mı? Ressam, resmin objelerine, resimde yaratmaya çalıştığı hikâyeye, en kötü hikâyenin içerisinde yakaladığı âna duyduğu ikircikli duyguları resme aktarabilmiş mi?

Bu zeminlere oturtacağım tartışmada öncelikle kendi savunumu yapacağım. Neden bu resimler? Neden bunları resmettim? Sanatın görevini “büyülemek değil, *aydınlatmak*, eyleme itmek” (s. 29) diye tanımlarken Ernst Fischer, sanatta büyüünün bir kenara bırakılmayacağını da belirtir; acaba resimler, birbirine karşıt duran büyüleme-aydınlatma güç dengesinin neresinde seyrediyor? Tolstoy’un kriterlerine göre kuvvetle muhtemel “beş para etmez” diye değerlendireceği resimler, Sabancı için, Koç için etmese de Karaburun kongre katılımcıları açısından bir değer eder mi?” Müge Atala

Yer: Karaburun Kent Konseyi Gençlik Merkezi (B SALONU)

Tarih: 8 Eylül 2018

Saat: 10.30

Film Gösterimi ve Söyleşi

50/D’yi Bal Eyledik (Smile and Re’as’sist)

Belgesel, Renkli, Türkçe

Yapım Yılı: 2016 Süre: 1.56’11’’

Yönetmen: A. Deniz Morva Kablamacı

Kurgu: İlkay Nişancı

Kamera: Deniz Morva Kablamacı, Ayten Başer, Deniz Hande Karaman, Gökhan Yavçın,

Serdar Yalçın, Eren Çakan, Atıl Boğa, İlkay Nişancı

Müzik: Savaş Birol, Türkay Nişancı

2008’de YÖK yeni bir yönetmelik çıkarır ve ardından bir yürütme kurulu kararı alır. Doktorasını bitirecek 50/d’li yüzlerce araştırmacı görevlisinin bu yeni düzenlemeyle bir anda işsiz kalmaları söz konusu olur. İÜ’de bir grup sendikalı asistan bir araya gelir ve yeni düzenlemeye karşı birlikte mücadele etme; iş güvencesine, akademik özgürlüğe ve üniversite özerkliğine sahip çıkma kararı alır. Film, 2 yıl süren bu mücadeleyi anlatıyor.

Söyleşi: Ahsen Deniz Morva Kablamacı, Levent Dölek, Barkın Asal, Cemil Ozansü, Savaş Karabulut, Mehmet Bona

Yer: Nergis Çay Bahçesi

Tarih: 8 Eylül 2018 Cumartesi

Saat: 19.30

Lindy Hop Dans Atölyesi

Eđitmenler: Serpil Yıldırım, Hilal etinkaya

Dans edebileceğimiz devrime hazırlık gibi olarak da algılanabilecek olan atölye çift veya tek olarak, bütün kongre katılımcılarına açıktır. “Bir sokak Caz Dans’ı türü olan Lindy Hop, Afrika kökenli Amerikalılar arasında ortaya çıkmıştır. Çıkış tarihi olarak Jazz müziğinin altın çağı olarak kabul edilen 1920’li yıllar ve yer olarak tabii ki Caz’ın merkezi Harlem-Newyork’tur. Lindy Hop dansı en çok kendisinden önce ve aynı tarihlerde ünlü olan Avrupa kökenli eşli dansların 6 ve 8 vuruşluk yapısından esinlenmiştir. Charleston, Caz, Tap ve Breakaway dansları ise Lindy Hop dansının temelini oluşturmuştur. Aslında Caz Dansı olarak kabul edilen Lindy Hop dansı Swing Dansları ailesindedir. Jive, Akrobatik Rock n Roll ve Boogie-Woogie danslarının ise öncüsüdür.

Swing dansları, müziği ve akımı, Hollywood filmleri sayesinde 20 yüzyılın en büyük Caz akımı olarak kabul edilebilir. Harlem’den çıkan bu müzik ve dans önce tüm Amerika, Hollwood ve ardından dünyaya yayılmıştır. 1945’den itibaren müziğin değişmesiyle birlikte, eski namını yitirmeye başlayan Lindy Hop, 1980’li yıllardan itibaren yeniden keşfedilmiş gibi yaygınlaşmaya başlamıştır.

Ülkemizde 2000’li yıllardan itibaren eşli dansların yükselmesi ile birlikte Swing dansları da popülerliğini kazanmaya başlamıştır.” (<http://www.latinodans.com/kurslar/lindy-hopswing/>)

Yer: Bodrum Cafe

Tarih: 8 Eylül 2018 Cumartesi

Saat: 19.30 – 21.00